

DHOMA E POSAÇME E
GJYKATËS SUPREME TË
KOSOVËS PËR ÇËSHTJE QË
LIDHEN ME AGJENCINË
KOSOVARE TË
MIRËBESIMIT

SPECIAL CHAMBER OF THE
SUPREME COURT OF KOSOVO
ON KOSOVO TRUST AGENCY
RELATED MATTERS

POSEBNA KOMORA
VRHOVNOG SUDA
KOSOVA ZA PITANJA
KOJA SE ODNOSE NA
KOSOVSKU
POVERENIČKU AGENCIJU

SCC-R-07-0490

U parnici između

- 1) [REDACTED], Đakovica
kojeg zastupa [REDACTED], advokat iz Đakovice
- 2) [REDACTED], Đakovica
- 3) [REDACTED], Đakovica
- 4) [REDACTED], Đakovica

Tužioci

protiv

[REDACTED], Đakovica

tuženog

Žalbeno veće Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku povereničku agenciju (PKVS), u sastavu Richard Winkelhofer, predsednik PKVS, kao predsedavajući sudija, Torsten Frank Koschinka i Eija-Liisa Helin, sudije, po žalbi i zahtevu tužiloca za preispitivanje rešenja PKVS od 23. aprila 2008. godine, SCC-07-0490, nakon većanja održanog 17. avgusta 2010. godine izdaje sledeće

REŠENJE

Zahtev za reviziju i žalba, koje je podneo prvi tužilac, [REDACTED],

Job No.

Translated by: L.A | Created on 04/10/2010

Page 1 of 4

odbijaju se.

Pravno obrazloženje:

Dana 23. aprila 2008. godine, PKVS odbila je kao nedopustivu tužbu tužilaca o suvlasništvu, u kojoj su oni tražili potvrdu o svojem suvlasništvu nad spornom nepokretnom imovinom. Rešenje je uručeno prvom tužiocu 09. maja 2008. godine.

U zahtevu za reviziju, koji prvi tužilac podneo PKVS 17. juna 2008. godine, on traži reviziju rešenja, poništaj rešenja i nastavljanje sa postupkom izdavanjem rešenja o meritumu.

Zahtev za reviziju je nedopustiv i prema tome treba da bude odbijen.

Pravni lek revizije rešenja koje je izdalo pomoćno veće sudija PKVS u punom sastavu kao što je predviđeno članom 13.4 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2006/17, koji je bio na snazi na dan podnošenja zahteva, više nije predviđen Uredbom UNMIK-a 2008/4 i Administrativnim naređenjem UNMIK-a 2008/6 koji su na snazi od 1. januara 2009. godine (a ne od 31.maja 2008. godine, kao što je istaknuto u zahtevu za reviziju). Naime, ni Uredba UNMIK-a 2008/4 ni Administrativno naređenje UNMIK-a 2008/6 ne sadrže prelaznu odredbu o tome kako se treba baviti zahtevima za reviziju po kojima se još vodi postupak. Mora da se istakne da nakon što su gorenavedeni pravni instrumenti stupili na snagu danas više ne postoji neki pravni organ koji bi bio ovlašćen da se bavi takvim pravnim lekom kao što je revizija. Kao osnovno načelo evropskih pravnih sistema, pravila postupka koja su u sastavu novih zakona stupaju direktno na snagu čak i kad je reč o predmetima u vezi sa kojima su postupci u toku, sve dok ne postoje prelazne odredbe koje navode suprotno (SCC-R-08-0006; SCC-R-08-0028 i dr.). Prema tome, revizija rešenja koje je izvršeno pre 31. decembra 2008. godine više nije moguća. Kao rezultat, tužiočev zahtev mora da bude odbijen.

Čak i pod pretpostavkom da su stari zakoni još uvek bili primenjivi, zaključak bi bio isti:

Član 13.4 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2006/17 ističe: "Presudu ili odluku koju donese Sudsko veće takođe može da revidira Specijalno veće ako strana u postupku zatraži takvu reviziju. Svaka presuda ili odluka koju je donelo Specijalno veće posle takve revizije mora da potvrdi ili poništi presudu ili odluku koju je donelo Sudsko veće. Zahtev za takvom revizijom mora da bude podnet u roku od mesec dana od dana uručivanja presude ili odluke koji je donelo Sudsko veće. "

Međutim, zahtev za reviziju nije bio blagovremeno podnesen i prema tome on nije ispunio formalne uslove istaknute u ovoj odredbi. Rok za podnošenje zahteva za reviziju istekao je 10. juna 2008. godine (vidi član 10.1 [b] Administrativnog naređenja UNMIK-a 2006/17), dok je zahtev za reviziju podnesen 17. juna 2008. godine.

Zajedno sa zahtevom za reviziju tužilac je podeno žalbu kojom osporava spomenuto rešenje PKVS, na osnovu navodnog kršenja ordredaba Zakona o parničnom postupku, navodnog konstatovanja činjenica, i navodno pogrešnoj primeni odredaba materijalnog prava.

Žalba je nedopustiva.

Uredbom UNMIK-a 2002/13 i Administrativnim naređenjem 2006/17, koji su primenjivi od 31. decembra 2008. godine, nije predviđeno pravo na žalbu na rešenja PKVS. Prema tome, rešenja PKVS-a koja su izdata pre 31. decembra 2008. godine ne mogu da budu osporena, i, pored toga, u ovom trenutku ne postoji takav pravni organ koji bi mogao da odlučuje o žalbama. Konačno, ne postoji „neotuđivo pravo na žalbu pred prvostepenim organom“. Naročito,

član 6 i član 13 Evropske konvencije o ljudskim pravima, koje PKVS treba da uzme u obzir prema Uredbi UNMIK-a 1999/24 „o Zakonu primenjivom na Kosovu“, član 1.3 (b), ne daje pravo da se podnese žalba na bilo koje prvostepeno rešenje u građanskim sporovima (SCC-R-05-0004 i dr).

Rešenje o troškovima ne mora da bude doneto.

Richard Winkelhofer, predsedavajući sudija EULEX potpis

Torsten Koschinka, sudija EULEX potpis

Eija-Liisa Helin, sudija EULEX potpis

Tobias Lapke, privremeni upisničar EULEX potpis